

نخستین آئین نامه نظامی

در ارتش شاهنشاهی

دروحت شماره از مهندس

ارتش سال ۱۳۴۲^۱ زیر عنوان

«نظم‌نامه قشون در زمان امیر»

کبیر، بخت‌هایی از یک آئین نامه

نظم‌نامه ارتش ایران بکوشش سرکار

سروان پیاده علوی طباطبائی

چاپ رسید و سرکار سروان

علوی در مقدمه کار خود، ذوشته

بودند که آنرا از روی یک نسخه

خطی متعلق به کتابخانه شخصی

شادروان پدر خود نقل کرده‌اند.

اهمیت وجودی این آئین-

نامه که قدیمی قریب آئین نامه

های نظامی ایران میباشد

بیکمان برای تاریخ ارتش

شاهنشاهی که هم‌اکنون کمیته

تاریخ نظامی ستاد بزرگ

ارتش ایران در دست تدوین دارد،

سر تیپ مسعود معتمدی

از

بسیار است زیرا این مجموعه ظاهراً نخستین آئین‌نامه‌ای است که در ارتش ایران تنظیم و تهیه شده است و از این‌رو، این توجه سرکار سروان علوی که برای نخستین بار به معرفی و نشر قسمت‌هایی از آن مبادرت کردند بهمین جهت شایان قدردانیست.

سرکار سروان علوی در آغاز کار خود، سواد دستخط ناصرالدین‌شاه را که مبنی بر تصویب مندرجات مجموعه مذبور بوده عیناً نقل کرده‌اند و آن، بتاریخ سنه ۱۲۷۷ تخلقی‌میل است.

تناقضی که این تاریخ بازمان امیر کبیر دارد در همان روزهای انتشار مقاله، بچشم می‌خورد و پیدا بود که اشتباہی روی داده است و آن تناقض این است که یا در تاریخ تدوین «نظم‌نامه» اشتباه شده و یا آنکه اگر تاریخ مذبور درست است پس بطور یقین آن آئین‌نامه مربوط بازمان امیر کبیر نمی‌تواند باشد زیرا در این سال، نه سال از کشته شدن میرزا تقی خان امیر کبیر می‌گذشته است (۱۲۶۸ هجری) ولی خوشبختانه، چندی بعد نگارنده نیز در میان اوراق و کتابهای خانوادگی خود به کتابی چاپی دست یافت و پس از دقت و بررسی، معلوم شد این کتاب، نسخه چاپی همان نسخه، خطی متعلق به سرکار سروان علوی طباطبائی است و با پیدا شدن این نسخه ابهامی که در میان می‌بود کاملاً روشن گردید^۲ باین گونه که تاریخ آئین‌نامه مذبور همان تخلقی‌میل ۱۲۷۷ می‌باشد و انتساب آن به امیر کبیر اشتباه محض بوده است. واما مجموعه مورد گفت و گوی ما همان‌گونه که سرکار سروان علوی هم درباره نسخه خطی خود نوشتند در یک‌صどه‌هفت صفحه بزرگ (قطع وزیری)

۲ — این همان مجموعه‌ایست که چندی بامانت نزد دوست دانشمند سرکار سرهنگ دکتر جهانگیر قالی‌مقامی بوده و ایشان در مقاله نفیسی زیر عنوان «تاریخچه سربازگیری در ایران» که در شماره دوم سال دوم همین مجله پچاپ رسیده است، از آن نام برده‌اند و در پایه‌رقی ۳۷ آن مقاله و عده کرده بودند در یکی از شماره‌های مجله، از آن مجموعه صحبت خواهند کرد اما چون تراکم کارها و گرفتاریهای ایشان مانع انجام این فعده شد، این کار بهده نگارنده واگذار گردید.

وبتاریخ شوال ۱۲۷۷ قمری است^۳ و در تهران با چاپ سنگی بچاپ رسیده است. مجموعه حاضر شامل شش باب و یا بعبارت دیگر شش آئین نامه باین شرح میباشد:

- « باب اول در تعیین تکالیف رئیس کل قشون و سائر رؤسا و دائرة وزارت خانه لشکر و قبیله آنها (از صفحه ۱ تا صفحه ۲۷) .
- « باب ثانی در وضع گرفتن قشون و قرار دیوانخانهای تحقیق و نظامی و قرار مدت خدمت (از صفحه ۲۹ تا صفحه ۳۲) .
- « باب ثالث در ترتیب و تنظیم قشون و تکالیف صاحبمنصبان و آحاد و افراد آنها (از صفحه ۳۲ تا صفحه ۵۹) .
- « باب رابع در وضع امتیازات و لزوم فوج مهندس و اسلحه و ملبوس نظامیان (از صفحه ۵۹ تا صفحه ۶۵) .
- « باب خامس در وضع امور توپچیان و قورخانه و سواره نظام و حمل بنه واردوها (ص ۶۵ - ص ۸۲) .
- « باب سادس در وضع مدرسه نظامی، تدارک، مواجب قشون، تکالیف خزانه دار قشون و بیمارستانهای نظامی و کتابچه حکیم طولوزان حکیمباشی درباره امور بیمارستانها (از ص ۸۲ - ص ۱۰۷) .

نکته دیگری را که نیز درباره این مجموعه باید یاد آور شد، این است که سرکار سروان علوی عنوان این مجموعه را « نظامنامه قشون » ضبط کرده‌اند و در مقدمه‌ای هم که خود بر آن نوشته‌اند این نکته را باز تصریح کرده‌اند و حال آنکه باهمه پژوهشی که در متن مجموعه شد، نه تنها ما در هیچ جای آن کلمه « نظامنامه » را نیافتدیم^۴ بلکه تنظیم کنندگان آن هم،

۳ - ظاهرآ نسخه خطی سرکار سروان علوی نسخه اصل بوده که برای چاپ آماده شده و بعضه ناصرالدین شاه رسیده است و از این‌رو ما انتظار داریم سرکار سروان علوی عکس و یا فتوکپی روشنی از صفحات آغاز و پایان این مجموعه را برای بررسی و تحقیق بیشتر و چاپ در مجله بررسی‌های تاریخی بدفتر مجله پژوهش و ما از این بابت پیشاپیش سپاسگزاری می‌کنیم.

بررسی های تاریخی

۴ - لفظ « نظامنامه » دا در این سالها یعنی در زمان پادشاهی ناصرالدین شاه (۱۲۶۴- ۱۳۱۳ هجری قمری) سراغ نداریم و این کلمه ظاهرآ در اواخر دوره مظفرالدین شاه (۱۳۱۳- ۱۳۲۴ هجری قمری) و مقارن با جنبش مشروطیت رایج شده است.

بسم الله الرحمن الرحيم

فانوی است که برای نظم فتوح نوشته میشود که با قضايی ای رکار علیحضرت پدر داشت
شاهزاده اسلام پناه اید الله پسر و اب امده علیه نوشته میشود و اجرای آن زجابت
ستی انجو انبی بعدد وزیر جنگ رئیس کل فتوح است و این شغل است بیشتر با
باب اول در تبعین شکایف رئیس کل فتوح سارور ذسا و داده
وزارت خانه شکر و ثبت بیانات آنها و آن نیز محتوی است برچا رفصل
فصل اول در تحلیف رئیس کل فتوح بر عهد رئیس کل فتوح است که حکام
و وزارین این است بجز رای امام کمال اجراء بدارد و غلط و نکره از آنرا اعمل منزد نکند و
تحلیف پرسلا راست که در نظر دشمن و ترقیات فتوح همیکر خود را آسوده
نمذارد و بحال مرافت در نظم فتوح خانه و فورخانه و حیث خانه و صاحب مقابله آحاد
و افزاد شکر از توپخانی و فورخانه و سر بازو و سواره بعل آورده بوسیل آینه نمذارد
یچه کنیت از شکایف خود در مواد خدمت ایهال و علت غایبند با اخراج عدد و اندر
لازم است برای رئیس کل فتوح که پیشنه در میان فتوح جاسوسی میگزد که ای در این
وقت سه و بار رئیس کل بصفایت باطنی باشد در هر جا که فتوح است بجا رود ما از طرف

۱۴ موافق نشده تمام اطیا با مطلعین او هم روزه اول طلوع آفتاب در مرضخانه حاضر شد
و آن طبیب میں مضرار بدقشیده و دستور العمل هر چیز کو بد و سایرین نوشته
و بعد چهار راه از آن عصر میانی بر پیغماز آمده از مرضا جو یا شود که آنچه
کفم از ذرا پس بعل آوردند بانه و هم امر نماید که یکی قرآن مطلعین آن روز و آن
در مرضخانه نمود و دیگر یکی قرآن دیگر و قص علی هنر اکه همیشه یکی قرآن طبیب مرضخانه
حاضر باشد و با بد این طبیب در اطاعت رئیس کل نظام باشد و نیز شان خوبی
او در نظام کثراز سرمهکت بند و با بد هم روزه رئیس کل نظام باشد
مکن یاد بر پیغماز و نشانده از احوال مرضا جو یا شود
و سوال نماید که اطیا آمده اند بانه دستور

العمل آنها را بخبار بردند باز

اسباب لازمه

پیش جو زنام — جمعیت جامع علوم انسانی — سمع و دارد که چهار پیشگیری

حضرت امام جعفر علیه السلام فی شهر سال المکرم

عکس پایان کتابیجه نظامی

خود در آغاز مجموعه آنرا بنام «قانون» خوانده‌اند و نوشته‌اند « قانونی است که برای نظم قشون نوشته می‌شود» و نیز در جای دیگر می‌بینیم که نوشته شده است «اگر اجرای احکام و قوانین این کتابجه را ننمایند . . .» و بدین ترتیب بهتر است آنرا «کتابجه مقررات قشون» بخوانیم ولی بهر حال چنین در می‌یابیم که ظاهر آن خستین مجموعه مقررات ارتش ایران در سال ۱۲۷۷ هجری قمری تنظیم و برای آگاهی ارتضیان بجای رسیده است و این مجموعه بهمه جهت برای آشنائی باوضاع و امور کوناکون ارتش ایران در دوره ناصرالدین‌شاه، از مهمترین مدارک تحقیق خواهد بود.

ما با سپاسگزاری از همکار گرامی و فاضل خود سرکار سرهنگ مهندس امیر مسعود معتمدی که بخواهش ما این مقاله را در باره یکی از مسائل مهم تاریخ ارتش ایران تهیه و برای درج در مجله فرستادند، مطلبی را نیز باید برای تکمیل موضوع، بر مقاله ارزشمند ایشان بیفزاییم و آن این است که در گزارش‌های سرهنگ برونکنیار Brongniart رئیس هیأت مستشاران نظامی فرانسوی در ایران که در سال ۱۲۷۵ هجری قمری (۱۸۵۸) به ایران آمده بودند، به موضوع تدوین آینین نامه‌های نظامی نیز بر می‌خوریم. چنان‌که برونکنیار در گزارش شماره ۳۸ خود بتاریخ ۱۵ دسامبر ۱۸۶۰ که به وزارت چنگ فرانسه فرستاده است می‌نویسد بنا به پیشنهاد افسران فرانسوی بترجمه برجخی از آینین نامه‌های نظامی ارتش فرانسه مشغول شده‌اند تا برای ارتش ایران آینین نامه‌های نظامی تهیه کنند^۱ و این تاریخ با تاریخ تنظیم مجموعه مورد گفت و گو در این مقاله تطبیق می‌کند زیرا ۱۵ دسامبر ۱۸۶۰ که برونکنیار گزارش کرده است مشغول ترجمه آینین نامه‌های فرانسوی هستند، مقادن با دوم جمادی الثانی ۱۲۷۷ بوده و «کتابجه مقررات قشون» در شوال همان سال یعنی پنج ماه بعد بجای رسیده است.

بررسی‌های تاریخی

۱ — این هیأت که قرارداد استخدامشان درع آوریل ۱۸۵۸ (۲۰ شعبان ۱۲۷۴) در پاریس بسته شد در ۲۸ ذی‌حجہ ۱۲۷۴ (شماوت) از بندر تولون به مقصد ایران سوار بر کشی شدند و در ۸ ربیع‌الثانی ۱۲۷۵ (۱۵ نوامبر) وارد تهران گردیدند و تا سال ۱۲۸۳ هجری (۱۸۶۶) در ایران بودند.

۲ — سند شماره ۲۵۳ مجموعه ۱۶۷۶ در بایگانی تاریخی ارتش فرانسه در پاریس